

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

2. wzywa Komisję do przyspieszenia procedury udzielania zamówień w ramach projektu pilotażowego;
3. wzywa Komisję do wsparcia i finansowania koordynatorów do spraw prawa europejskiego w sądach krajowych oraz wyłaniających się powiązań krajowych sieci koordynatorów sądowych i do jednoczesnego wsparcia i promowania pomysłów wymienionych w motywach niniejszej rezolucji i w rezolucjach Parlamentu z dnia 17 czerwca 2010 r. i 14 marca 2012 r.;
4. zwraca uwagę na potencjalne korzyści dla gospodarki, a w szczególności dla małych i średnich przedsiębiorstw, rozwoju i wykorzystania nauczania za pośrednictwem nośników elektronicznych i nowych technologii, w szczególności wyszukiwarek;
5. uważa, że w ramach doskonalenia zawodowego prawników należy zwrócić uwagę na potrzebę wspólnych norm etyki zawodowej, bezstronności i niezależności pracowników wymiaru sprawiedliwości oraz respektowania w rozporządzeniach europejskich różnorodności, bo tylko w ten sposób można osiągnąć prawdziwe wzajemne zaufanie;
6. zauważa, że systemy prawne państw członkowskich, pomimo różnorodności, opierają się na wspólnych zasadach i mają wspólne źródła; przypomina, że jeszcze parę wieków temu zawody prawne były uznawane w Europie za jednolitą strukturę praktyków potrafiących udzielić porady, przygotować dokumenty prawne i wystąpić przed sądem w każdej części Europy; uważa, że szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości Unii Europejskiej powinny opierać się na tym fakcie pokazującym, że pełna mobilność pracowników wymiaru sprawiedliwości jest możliwa;
7. na koniec proponuje, by Komisja zorganizowała w lecie 2013 r. forum zatytułowane „kongres mesyński na rzecz budowy europejskiej kultury sędziowskiej”, na którym sędziowie z różnym doświadczeniem zawodowym mogliby się spotkać i prowadzić dyskusje na temat najnowszych kwestii budzących kontrowersje lub trudności prawne, tak aby zachęcać do dyskusji, budować kontakty, tworzyć kanały komunikacji oraz budować wzajemne zaufanie i zrozumienie; uważa, że takie forum stworzyłoby również właściwym organom i ekspertom, w tym uczelniom wyższym i organizacjom zawodowym, historyczną szansę omawiania polityki w zakresie szkolenia kadr wymiaru sprawiedliwości i przyszłości edukacji prawniczej w Europie;
8. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Komisji.

P7_TA(2013)0057

Europejski Bank Inwestycyjny – roczne sprawozdanie za rok 2011

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie sprawozdania rocznego Europejskiego Banku Inwestycyjnego za 2011 r. (2012/2286(INI))

(2016/C 024/13)

Parlament Europejski,

- uwzględniając sprawozdanie roczne Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) za 2011 r.,
- uwzględniając art. 15, 126, 175, 208, 209, 271, 308 i 309 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej oraz dołączony do niego Protokół (nr 5) w sprawie statutu Europejskiego Banku Inwestycyjnego,
- uwzględniając rezolucję z dnia 29 marca 2012 r. w sprawie rocznego sprawozdania Europejskiego Banku Inwestycyjnego za rok 2010 ⁽¹⁾,
- uwzględniając konkluzje Rady Europejskiej z dnia 28 i 29 czerwca 2012 r., w których przewiduje się zwłaszcza podwyższenie kapitału EBI o 10 mld EUR,
- uwzględniając wnioski ze szczytu europejskiego z dnia 29 czerwca 2012 r.,
- uwzględniając sprawozdanie przewodniczącego Rady Europejskiej z dnia 26 czerwca 2012 r. pt. „W kierunku faktycznej unii gospodarczej i walutowej”,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0119.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

- uwzględniając sprawozdanie w sprawie instrumentów podziału ryzyka (dokument przyjęty w ubiegłym roku w ramach procedury współdecyzji), a w szczególności opinię Komisji Gospodarczej i Monetarnej,
 - uwzględniając podwyższenie kapitału EBOR-u, zwłaszcza z uwagi na kwestię stosunków między EBI i EBOR-em oraz ewentualne częściowe pokrywanie się ich działań,
 - uwzględniając decyzję w sprawie rozszerzenia zakresu działania EBOR-u na obszar śródziemnomorski,
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego decyzję nr 1639/2006/WE ustanawiającą Program ramowy na rzecz konkurencyjności i innowacji (2007–2013) oraz rozporządzenie (WE) nr 680/2007 ustanawiające ogólne zasady przyznawania pomocy finansowej Wspólnoty w zakresie transeuropejskich sieci transportowych i energetycznych (COM(2011)0659), w którym wprowadza się etap pilotażowy inicjatywy w zakresie obligacji projektowych w ramach strategii „Europa 2020”,
 - uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady powierzającego Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowym (COM(2012)0511) i wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego) w odniesieniu do jego powiązania z rozporządzeniem Rady (UE) nr .../... powierzającym Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi (COM(2012)0512), których celem jest ustanowienie Europejskiej Unii Bankowej,
 - uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1080/2011/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie udzielenia gwarancji UE dla Europejskiego Banku Inwestycyjnego na pokrycie strat poniesionych w związku z pożyczkami i gwarancjami udzielonymi na zabezpieczenie pożyczek na potrzeby projektów poza granicami Unii oraz uchylecia decyzji nr 633/2009/WE⁽¹⁾,
 - uwzględniając art. 48 i art. 119 ust. 2 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Gospodarczej i Monetarnej oraz opinię Komisji Kontroli Budżetowej (A7–0016/2013),
- A. mając na uwadze, że połączenie ograniczenia budżetów publicznych, nadmiernych długów państwowych i odnośnych środków naprawczych, które często negatywnie wpływają na globalny popyt, z niewłaściwą regulacją instytucji finansowych tworzy w niektórych przypadkach spiralę spadku koniunktury na szczeblu UE, wywiera presję na spadek inwestycji, zwłaszcza dla MŚP, oraz negatywnie wpływa na wzrost, konkurencyjność i tworzenie miejsc pracy w Unii;
- B. mając na uwadze, że EBI został ustanowiony na mocy traktatu rzymskiego i odgrywa rolę „banku Unii Europejskiej”, którego celem jest pomoc w osiąganiu priorytetowych celów Unii poprzez wybór rozsądnych z punktu widzenia ekonomii projektów, w które inwestować może UE; mając na uwadze, że jako bank niekomercyjny stanowi on również uzupełnienie banków komercyjnych i ogólnych ram finansowych, ponieważ pomaga w naprawianiu niedoskonałości rynku;
- C. mając na uwadze, że obecne zadłużenie oraz kryzys gospodarczy i finansowy w poważnym stopniu wpłynęły na rozwój gospodarczy wielu państw członkowskich i pogorszyły warunki socjalne, zachęcając jednocześnie państwa członkowskie do właściwej reakcji dzięki środkom mającym na celu przywrócenie zdrowych gospodarek i zapewnienie solidnej podstawy przyszłego wzrostu i zatrudnienia; mając na uwadze, że dzięki intensywniejszej działalności pożyczkowej oraz udziałowi w ekonomicznie solidnych projektach inwestycyjnych, a także ze względu na niedobór środków publicznych, EBI może wnieść wkład w spójność społeczną i wzrost gospodarczy tych państw członkowskich, które doświadczają problemów finansowych;
- D. mając na uwadze, że działalność EBI poza UE jest prowadzona w celu wsparcia realizacji opłacalnych projektów zgodnych z polityką Unii w zakresie działań zewnętrznych;
- E. mając na uwadze, że EBI kontynuuje działania w kontekście słabo regulowanych, nieprzejrzystych lub niechętnych do współpracy jurysdykcji, również poprzez i): sprawdzanie zdolności w zakresie AML/CFT (przeciwdziałania praniu pieniędzy i finansowania terroryzmu) pośredników finansowych wykorzystywanych przy udzielaniu pożyczek przez podmioty pośredniczące, tak aby należycie identyfikowali ostatecznych beneficjentów funduszy EBI zgodnie z obowiązującymi unijnymi dyrektywami w sprawie AML/CFT oraz normami Grupy Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniądzy; oraz (ii): monitorowanie wypłat środków EBI dokonywanych za pośrednictwem takich jurysdykcji;

⁽¹⁾ Dz.U. L 280 z 27.10.2011, s. 1.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

- F. mając na uwadze, że w UE, a zwłaszcza w strefie euro, wprowadzono nowy zbiór przepisów dotyczących nadzoru i dyscypliny w dziedzinie gospodarki oraz w dziedzinie fiskalnej i budżetowej UE w celu zapewnienia stabilności długu publicznego;
- G. mając na uwadze, że ten zbiór przepisów musi zostać w trybie pilnym wsparty środkami służącymi pobudzeniu gospodarki, przemysłu, wzrostu, konkurencyjności, innowacji i zatrudnienia, co wymaga mobilizacji budżetu UE oraz zdolności udzielania pożyczek i wiedzy fachowej EBI;
- H. mając na uwadze, że istnieje pilna potrzeba zapewnienia utrzymania przez EBI ratingu kredytowego AAA, aby EBI zachował dostęp do światowych rynków kapitałowych na atrakcyjnych warunkach finansowych, z których mogą korzystać końcowi promotorzy projektów; mając na uwadze, że istnieje również potrzeba zachowania zgodności inwestycji EBI z polityką UE, ze szczególnym uwzględnieniem wzrostu i zatrudnienia;
- I. mając na uwadze, że kwoty pożyczek udzielonych przez EBI obniżyły się z 72 mld EUR w 2010 r. do 61 mld EUR w 2011 r., ponieważ znaczny ich wzrost w latach 2009 i 2010 w odpowiedzi na pierwszą falę kryzysu spowodował wyczerpanie jego bazy kapitałowej;
1. z zadowoleniem przyjmuje decyzję gubernatorów EBI dotyczącą podwyższenia kapitału EBI o 10 mld EUR, co powinno umożliwić mu zwiększenie kwot pożyczek do 60 mld EUR w latach 2013–2015 oraz zapewnienie inwestycji w ogólnej kwocie około 180 mld EUR na zasadzie efektu dźwigni finansowej; zauważa jednak, że inwestycje te, nawet gdyby zostały zwiększone w sposób opisany powyżej, wynosiłyby rocznie maksymalnie 0,5 % PKB UE; uważa zatem, że dalsze podwyższenie tego kapitału przyniosłoby Unii znacznie korzyści związane z jej potrzebą wzrostu gospodarczego;
 2. wzywa EBI do przeprowadzenia oceny skuteczności i zrównoważoności środków antykryzysowych przedsięwziętych w latach 2009 i 2010, której wyniki powinny stać się podstawą przyszłych decyzji dotyczących priorytetów planów inwestycyjnych ukierunkowanych na podwyższenie kapitału;
 3. zaleca, aby nowa zdolność udzielania pożyczek była dostosowana do priorytetów UE w zakresie generowania wzrostu i tworzenia miejsc pracy i aby ukierunkowana była zwłaszcza na cztery obszary (inicjatywa UE dotycząca dostępu MŚP do finansowania; inicjatywa UE dotycząca innowacji i umiejętności; inicjatywa UE dotycząca efektywnego gospodarowania zasobami; oraz inicjatywa UE dotycząca infrastruktury strategicznej) oraz obejmowała wszystkie państwa członkowskie, skupiając się jednak na mniej rozwiniętych regionach i przy jednoczesnym zachowaniu zróżnicowanego portfela inwestycyjnego;
 4. zachęca do wykorzystywania środków powracających z kapitału ryzyka i instrumentów finansowych na nowe inwestycje zgodnie z uprawnieniami EBI do udzielania pożyczek;
 5. przypomina, że zorganizowana współpraca między organami UE (Komisją i EBI), w której udział biorą również inne instytucje, może być bardziej efektywna niż konkurencja na tym szczeblu;
 6. zwraca się o strategiczną orientację środków EBI w celu zaspokojenia szczególnych potrzeb poszczególnych państw członkowskich w ramach mandatu EBI;
 7. podkreśla potrzebę większego wykorzystania istniejących wspólnych inicjatyw Komisji i grupy EFI/EBI, takich jak inicjatywa JEREMIE finansująca małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) w połączeniu z funduszami strukturalnymi (również ELENA lub EPEC) w celu oferowania porad technicznych i finansowych, jak również instrumentów takich jak PROGRESS i JASMINE do finansowania projektów mikrofinansowania, zwłaszcza w tych regionach UE, gdzie osoby bezrobotne mają ogromne trudności ze znalezieniem pracy; jednocześnie zachęca Komisję Europejską do udostępnienia EBI/EFI odpowiednich środków budżetowych na ten cel, aby zwiększyć liczbę projektów finansowanych w ramach tych programów;
 8. potwierdza znaczenie, jakie ma dobrowolne dostosowanie się EBI do obecnych wymagań kapitałowych Bazylei II, i proponuje, by wyszedł on naprzeciw przyszłym zobowiązaniom wynikającym z Bazylei III, biorąc pod uwagę szczególny charakter jego działalności;
 9. jest zdania, że EBI jako bank, który powinien utrzymać rating AAA, nie powinien być eksponowany na interwencje finansowe ujmowane zwykle w sekcji inwestycji budżetu publicznego, której brak w budżecie Unii Europejskiej;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

10. przypomina o tym, że od wielu lat, nalega na konieczność ostrożnościowego nadzoru bankowego EBI;
11. proponuje, aby nadzór regulacyjny był prowadzony:
 - (i) przez EBC na podstawie art. 127 ust. 6 TFUE, lub
 - (ii) w ramach przyszłej unii bankowej przewidzianej w komunikacie Komisji Europejskiej z dnia 12 września 2012 r. ⁽¹⁾; lub
 - (iii) w razie braku takiej możliwości i z inicjatywy EBI – sprawowany przez Europejski Urząd Nadzoru Bankowego z udziałem co najmniej jednego krajowego organu nadzoru lub bez jego udziału lub przez audytora zewnętrznego;ubolewa, że Komisja nie zaproponowała żadnych działań w tym kierunku, mimo żądań Parlamentu, z których pierwsze ogłoszono w 2007 r.;
12. domaga się, by Komisja przedstawiła Parlamentowi zapewnienie, że działania EBI prowadzone są z poszanowaniem zasad konkurencji, zwłaszcza w stosunku do innych instytucji kredytowych;
13. ponownie proponuje, by Unia Europejska stała się członkiem EBI;
14. uważa, że w obecnym okresie oraz tak długo, jak stopy oprocentowania dla przedsiębiorstw będą się znacznie różniły między państwami członkowskimi należącymi do strefy euro, działania EBI będą miały coraz większe znaczenie w ramach wysiłków podejmowanych przez UE w celu rozwiązania tego problemu;
15. uważa, że w celu opracowania wspólnych instrumentów finansowych EBI i UE należy w odpowiednim czasie wprowadzić stosowne ramy umożliwiające monitorowanie działalności EBI oraz zwiększenie jego demokratycznej rozliczalności poprzez zaangażowanie Parlamentu i Rady; ramy te powinny umożliwiać EBI dalszą ocenę projektów pod kątem ich zalet w celu zapewnienia długoterminowego zrównoważonego wykorzystywania zasobów kapitałowych EBI oraz powinny uwzględniać potrzebę unikania nadmiernych obciążeń administracyjnych dla podmiotów zarządzających, pośredników finansowych i beneficjentów końcowych;
16. zaleca, aby wdrażanie instrumentów finansowych EBI i UE opierało się na ustalonych ex ante celach i kryteriach politycznych w połączeniu z przejrzystym i efektywnym systemem sprawozdawczości ex post, który zachowa niezależność EBI w zakresie wyboru projektów i należytej staranności;
17. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywę w zakresie obligacji projektowych w ramach strategii „Europa 2020” i apeluje o szybsze usprawnienie etapu pilotażowego oraz niezwłoczną ocenę jego osiągnięć z myślą o rozpoczęciu drugiego etapu emisji obligacji projektowych; uważa, że ta inicjatywa powinna przyczynić się do zrównoważonego rozwoju przemysłu i infrastruktury we wszystkich państwach członkowskich i nie powinna prowadzić do wypuklenia różnic między bardziej i mniej zaawansowanymi unijnymi rynkami PPP/finansowania projektów;
18. jest zdania, że EBI powinien przyczynić się do zwalczania korupcji i braku przejrzystości w państwach członkowskich UE i w państwach spoza UE, w których prowadzi działalność, zwłaszcza poprzez zbieranie odpowiednich informacji o beneficjentach i pośrednikach finansowych, zwracanie szczególnej uwagi na dostępność pożyczek dla MŚP i ich powiązania z gospodarką lokalną oraz poprzez publikowanie informacji na temat łącznych wypłaconych kwot, liczby i nazw podmiotów otrzymujących finansowanie, zwłaszcza MŚP, oraz regionów i sektorów, którym zostały przydzielone; ponadto wzywa EBI do działania zgodnie z art. 3 ust. 5 Traktatu UE, który – jak potwierdził Trybunał Sprawiedliwości dnia 21 grudnia 2011 r. w wyroku ATAA – wymaga, aby Unia przyczyniła się do ścisłego przestrzegania prawa międzynarodowego, a zwłaszcza zasad Karty Narodów Zjednoczonych;
19. zachęca również EBI do dalszych wysiłków na rzecz zapobiegania wykorzystywaniu centrów offshore lub jurysdykcji niechętnych do współpracy w ramach jego operacji finansowych; w tym kontekście z zadowoleniem przyjmuje zalecenie Komisji dotyczące kryteriów, jakie należy stosować przy określaniu państw trzecich niespełniających minimalnych standardów dobrych rządów w kwestiach podatkowych; uważa, że Komisja powinna podjąć dialog z EBI w celu zapewnienia należytego stosowania tych kryteriów przy wybieraniu projektów, beneficjentów i pośredników; w następstwie niedawnej sprawy w sektorze górniczym wzywa EBI do wskazania, które procedury i normy mogą zostać przyjęte w innych podobnych sprawach w przyszłości;
20. przypomina, że brak funduszy jest tylko jedną potencjalną przeszkodą dla inwestycji oraz że niewielkie zdolności administracyjne i zdolności do zarządzania projektami mogą często opóźniać realizację inwestycji; w związku z tym zachęca EBI do rozszerzenia zakresu udzielania porad technicznych i finansowych, do wspierania partnerów bankowych i innych pośredników finansowych w opracowywaniu własnego doradztwa technicznego i finansowego oraz do rozważenia wydania zbioru wytycznych opartych na najlepszych praktykach;

⁽¹⁾ COM(2012)0510.

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

21. przypomina, że brak funduszy, zwłaszcza w przypadku MŚP, jest głównym problemem w kilku państwach członkowskich; wzywa do zintensyfikowania działań EBI na rzecz wsparcia finansowania MŚP, przedsiębiorczości i działalności wywozowej, jako elementów mających kluczowe znaczenie dla ożywienia gospodarczego; uważa, że wszelkie środki mające na celu poprawę warunków finansowania MŚP powinny charakteryzować się następującymi trzema głównymi cechami: i) wystarczająca kapilarność sieci; ii) maksymalizacja przekazywania przez EBI preferencyjnych kosztów finansowania MŚP, iii) dostosowanie do potrzeb poszczególnych krajów i krajowych celów politycznych;
22. zachęca EBI do dalszego rozwijania instrumentów podziału ryzyka we współpracy z Komisją, aby zoptymalizować zdolność UE w zakresie ryzyka i zdolność EBI do udzielania pożyczek;
23. uważa, że krajowe publiczne instytucje finansowe mają zdolność zapewniania przekazywania preferencyjnych kosztów finansowania EBI na rzecz MŚP; sugeruje zatem, że EBI powinien kontynuować wdrażanie instrumentów finansowych dla MŚP za pośrednictwem krajowych publicznych instytucji, jeśli spełniają one wymogi pożyczkowe; z zadowoleniem przyjmuje działania Klubu Inwestorów Długoterminowych zmierzające do zacieśnienia współpracy między EBI a kluczowymi krajowymi instytucjami publicznymi;
24. zachęca ponadto Komisję i EBI do utworzenia „okna kredytowego” EBI dla MŚP, służącego do obsługi tych partnerów w celu zwiększenia zakresu pożyczek EBI dla MŚP i objęcia nim takich mniejszych pośredników finansowych (i mniejszych MŚP), którzy obecnie nie mogą uzyskać wystarczających pożyczek, głównie z powodu ograniczonego profilu kredytowego;
25. z myślą o utrzymaniu obecnego poziomu dobrobytu w momencie gdy państwa członkowskie restrukturyzują finanse publiczne, zachęca grupę EBI i Komisję do dalszego wspierania sektora gospodarki społecznej i młodych przedsiębiorców dzięki różnym inicjatywom, jak dostosowane do potrzeb pożyczki i systemy gwarancji; w szczególności z zadowoleniem przyjmuje uruchomienie nowatorskiej platformy inwestycyjnej zapewniającej dostęp do finansowania dla przedsiębiorstw społecznych działających w dziedzinie pilnych problemów społecznych za pomocą swoich modeli działalności gospodarczej i zachęca EBI do ścisłej współpracy z KE oraz przedstawicielami sektora w ramach Inicjatywy na rzecz przedsiębiorczości społecznej;
26. wzywa EBI do wsparcia między innymi tych państw członkowskich, które zostały w największym stopniu dotknięte przez kryzys, poprzez finansowanie realistycznych działań mających na celu promowanie zatrudnienia i skierowanie gospodarki na ścieżkę wzrostu; przypomina, że współpraca między EBI i funduszami strukturalnymi w państwach członkowskich znajdujących się w trudnej sytuacji jest niezbędna w celu realizacji stabilnych i efektywnych inwestycji publicznych i prywatnych oraz projektów infrastrukturalnych;
27. z zadowoleniem przyjmuje ramy EBI dotyczące pożyczek na programy strukturalne, które stanowią znaczne wsparcie dla współfinansowania pochodzącego z budżetów krajowych w kontekście funduszy strukturalnych UE; zachęca bank do rozszerzenia wsparcia w celu wygenerowania niezbędnych inwestycji w państwach członkowskich, które zostały poważnie dotknięte kryzysem gospodarczym, niemniej jednak zauważa, że środek ten powinien pozostać oddzielony od programów finansowanych z funduszy strukturalnych i powinien stopniowo wygasnąć wraz z końcem kryzysu;
28. pozytywnie ocenia rolę EBI w zakresie pomocy w opracowaniu specjalnego mechanizmu finansowego przeznaczonego dla sektora kultury, edukacji i sektora kreatywnego, oraz uważa, że EBI powinien nadal opracowywać inicjatywy wspierające działania kulturalne i oświatowe;
29. biorąc pod uwagę niewielkie środki publiczne, zachęca EBI do dalszego przekazywania wsparcia finansowego dla sektora ochrony zdrowia oraz do dalszej pomocy zwłaszcza w budowie, wymianie i modernizacji infrastruktury szpitali;
30. popiera wysiłki EBI podejmowane w celu dokonywania dalszych inwestycji w projekty dotyczące badań i innowacji, zwłaszcza za pomocą mechanizmu finansowania opartego na podziale ryzyka i z uwzględnieniem programu „Horyzont 2020”, z naciskiem na wprowadzenie nowych technologii na rynek, uwzględniając również zielone technologie; wzywa również EBI do realizacji działań mających na celu zniwelowanie luki w zakresie badań i innowacji między gospodarkami UE, ponieważ luka ta osłabia w perspektywie długoterminowej właściwe funkcjonowanie jednolitego rynku;
31. zachęca EBI do podejmowania wraz z Komisją dalszych wysiłków na rzecz rozwoju innowacyjnych instrumentów finansowych w celu wykorzystania efektu dźwigni względem ograniczonych środków budżetowych UE w sposób jak najbardziej efektywny, zmobilizowania prywatnych źródeł finansowania i promowania instrumentów podziału ryzyka, aby sfinansować najważniejsze dla UE inwestycje, uwzględniając między innymi obszary takie jak rolnictwo, działania w dziedzinie klimatu, efektywność energetyczna, efektywna gospodarka zasobami, odnawialne źródła energii, zrównoważone rodzaje transportu, innowacje, sieci transeuropejskie, edukacja i badania, co ułatwiłoby Unii opartej na zrównoważonej konkurencyjności przejście do wzrostu gospodarczego opartego na wiedzy i zrównoważonego rozwoju;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

32. ze szczególnym odniesieniem do efektywności energetycznej z zadowoleniem przyjmuje intensyfikację działalności EBI w sektorze w ciągu ostatnich kilku lat oraz zachęca Komisję Europejską i EBI do współpracy w zakresie wykorzystywania synergii i uruchomienia nowych wspólnych inicjatyw, w szczególności w świetle potrzeb inwestycyjnych i możliwości stworzonych przez niedawno przyjętą dyrektywę w sprawie efektywności energetycznej; zachęca EBI do uwzględnienia między innymi szczególnej roli przedsiębiorstw usług energetycznych przy definiowaniu nowej wspólnej inicjatywy w zakresie efektywności energetycznej;

33. zadowoleniem przyjmuje przegląd uprawnień EBI do prowadzenia działalności poza Unią; popiera skupienie się EBI na inwestowaniu w długoterminowy dobrobyt i długoterminową stabilność krajów sąsiadujących z UE, w szczególności na obszarze śródziemnomorskim i w krajach przygotowujących się do członkostwa w UE, poprzez finansowanie wsparcia w dziedzinie wzajemnych połączeń, wzrostu gospodarczego, zmiany klimatu, europejskich bezpośrednich inwestycji zagranicznych i MŚP;

34. zaleca zapewnienie bankowi UE lepszego dostępu do dotacji UE oraz wzmocnienie synergii z instrumentami UE w ramach nowego mandatu; ponadto zachęca do promowania większego wykorzystywania innowacyjnych narzędzi finansowych poza UE, w tym instrumentów kapitałowych i instrumentów podziału ryzyka dla MŚP, oraz do przewidzenia możliwości udostępnienia finansowania w formie mikrokredytów;

35. z zadowoleniem przyjmuje inicjatywy regionalne banku, zwłaszcza w rejonie Morza Bałtyckiego i Dunaju, z myślą o poprawie ogólnej równowagi i konkurencyjności tych regionów; uważa te inicjatywy za przykład wzorcowej praktyki, jeśli chodzi o możliwość rozszerzenia wsparcia na inne regiony UE;

36. z zadowoleniem przyjmuje udział banku w inicjatywie koordynacyjnej banków europejskich, tzw. inicjatywie wiedeńskiej, mającej na celu zapobieganie nieskoordynowanemu i masowemu wycofywaniu się transgranicznych grup banków z Europy Środkowo-Wschodniej i regionu bałtyckiego, a także w przyszłym wspólnym planie działania międzynarodowych instytucji finansowych na rzecz odbudowy i wzrostu państw członkowskich z Europy Środkowej, Wschodniej i Południowo-Wschodniej oraz krajów kandydujących;

37. zachęca EBI do dalszych wzmoczonych wysiłków na rzecz prowadzenia operacji pożyczkowych poza UE i zacieśnienia współpracy z innymi globalnymi i regionalnymi bankami rozwoju, a także z agencjami finansowania rozwoju w państwach członkowskich w celu obniżenia kosztów i bardziej efektywnego wykorzystania zasobów;

38. uważa, że w ramach przyszłej platformy UE na rzecz współpracy zewnętrznej i rozwoju, którą ma zaproponować Komisja, EBI jako „bank UE” i naturalny partner KE/ESDZ powinien odgrywać specjalną rolę polegającą na wspieraniu osiągnięcia celów polityki zewnętrznej UE w kontekście funkcjonowania platformy oraz zapewnianiu fachowej wiedzy technicznej i finansowej;

39. przypomina, że w kontekście instrumentów mieszanych ważną rolę odgrywa maksymalizacja łączenia skąpych środków budżetowych pochodzących nie tylko z budżetu UE, lecz także z innych źródeł, oraz zapewnienie zgodności z polityką i normami UE;

40. zachęca EBI do pełnego wykorzystywania, tam gdzie to możliwe, potencjalnych synergii poprzez ścisłą współpracę z EBOR-em;

41. biorąc pod uwagę obecny kryzys kapitałowy związany z gospodarką ekologiczną, z zadowoleniem przyjmuje działania EBI mające na celu wsparcie przejścia Europy na bardziej inteligentną, ekologiczną i zrównoważoną gospodarkę;

42. wzywa EBI do przestrzegania przepisów konwencji z Aarhus oraz rozporządzeń (WE) nr 1367/2006 i (WE) nr 1049/2001 poprzez ustanowienie publicznych rejestrów dokumentów, ponieważ są one potrzebne do zagwarantowania prawa dostępu do dokumentów, również w odniesieniu do beneficjentów końcowych pożyczek globalnych EBI;

43. przypomina, że EBI jest odpowiedzialny za ochronę między innymi europejskiego dorobku prawnego w zakresie praw związanych z ochroną środowiska, praw pracowniczych i socjalnych, przejrzystości, zamówień publicznych i praw człowieka;

Czwartek, 7 lutego 2013 r.

44. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu, a także rządowi i parlamentom państw członkowskich.

P7_TA(2013)0058

Laos: sprawa Sombatha Somphone'a

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 lutego 2013 r. w sprawie Laosu: sprawa Sombatha Somphone'a (2013/2535(RSP))

(2016/C 024/14)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoje poprzednie rezolucje w sprawie Laosu,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 21 grudnia 2012 r. przez rzecznika Wysokiego Komisarza ONZ ds. Praw Człowieka w sprawie Laosu,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 21 grudnia 2012 r. przez rzecznika wysokiej przedstawiciel Catherine Ashton w sprawie zniknięcia Sombatha Somphone'a w Laosie,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 16 stycznia 2013 r. przez sekretarz stanu USA Hillary Clinton w sprawie zniknięcia lidera laotańskiego społeczeństwa obywatelskiego Sombatha Somphone'a,
 - uwzględniając oświadczenie wydane w dniu 19 grudnia 2012 r. przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych Laosu oraz oświadczenie wydane w dniu 4 stycznia 2013 r. przez ambasadora Laosu przy ONZ,
 - uwzględniając pisma licznych posłów do Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych oraz wspólny list otwarty z dnia 17 stycznia 2013 r. skierowany przez 65 organizacji pozarządowych do premiera Laosu, dotyczący zniknięcia Sombatha Somphone'a,
 - uwzględniając pismo skierowane w dniu 4 stycznia 2013 r. przez azjatyckie forum praw człowieka i rozwoju do przewodniczącego Międzyrządowej Komisji ds. Praw Człowieka ASEAN,
 - uwzględniając wytyczne UE w sprawie obrońców praw człowieka z 2008 r.,
 - uwzględniając międzynarodową konwencję o ochronie wszystkich osób przed wymuszonym zniknięciem (ICCPED), której sygnatariuszem jest również Laos, oraz deklarację ONZ z dnia 18 grudnia 1992 r. w sprawie ochrony wszystkich osób przed wymuszonym zniknięciem,
 - uwzględniając Powszechną deklarację praw człowieka z 1948 r.,
 - uwzględniając Międzynarodowy pakt praw obywatelskich i politycznych z 1966 r., który Laos ratyfikował w 2009 r.,
 - uwzględniając powszechny okresowy przegląd praw człowieka Rady Praw Człowieka Organizacji Narodów Zjednoczonych dotyczący Laosu z dnia 21 września 2010 r.,
 - uwzględniając porozumienie o współpracy między UE a Laotańską Republiką Ludowo-Demokratyczną z dnia 1 grudnia 1997 r.,
 - uwzględniając art. 122 ust. 5 oraz art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze, że Sombath Somphone, czołowa postać rozwoju społecznego i edukacji młodzieży, zniknął w dniu 15 grudnia 2012 r. w stolicy Laosu, Wientianie; mając na uwadze, że nagranie telewizji przemysłowej zdobyte przez jego rodzinę pokazuje, że Sombath Somphone był po raz ostatni widziany z przedstawicielami lokalnej policji na posterunku policji Thadeau około godz. 18.00 w dniu swojego zniknięcia, oraz że został odwieziony samochodem przez mężczyzn w ubraniach cywilnych;